

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **B. M.,**
bytem,

zastoupen **advokátem Mgr. Janem Eichlerem,**
sídlem Praha 1, Betlémské náměstí 2,

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR,**
Na Poříčním právu 376/1, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2018, č. j. MPSV-2018/51601-911,

takto:

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce ČR –

krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 12. 2. 2018, č. j. 258275/18/AB, o přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením „TP“, neboť odvolání podal pozdě.

2. Žalobce se tak domáhá zrušení rozhodnutí, kterým žalovaný neřešil věcnou stránku podmínek průkazu ZTP/P, nýbrž výhradně procesní otázku včasnosti odvolání, tedy zda žalobce podal odvolání ve lhůtě 15 dnů. Důvody žalobou napadeného rozhodnutí vymezují rozsah, resp. směr soudního přezkumu. Námitky žaloby ohledně zdravotního stavu žalobce ve smyslu splnění podmínek pro udělení průkazu ZTP/P se tak mívají s důvody napadeného rozhodnutí. Pokud žalovaný nezkoumal podmínky pro udělení průkazu osoby se zdravotním postižením, potom se jimi není oprávněn zabývat ani soud. Námitky žalobce v rozsahu splnění podmínek pro udělení průkazu ZTP/P jsou proto nedůvodné.
3. Soud byl výhradně oprávněn posoudit, zda žalobce podal odvolání včas a tedy zda byl postup žalovaného podle § 92 odst. 1 správního řádu oprávněný. Žalobce však dané ani netvrdil, ostatně zmeškání lhůty je nesporné. Žalobce pouze namítá, že nemohl podat odvolání včas, protože byl upoután na lůžko. Taková skutečnost by byla relevantní tehdy, pokud by žalobce současně s byť pozdě podaným odvoláním požádal o navrácení v předešlý čas, resp. prominutí zmeškání odvolání podle § 41 správního řádu.
4. Podle § 41 odst. 1 a 2 správního řádu *se navrácením v předešlý stav rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit. Požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.*
5. Institut navrácení v předešlý čas řeší situace, kdy účastníkovi objektivně brání nějaká okolnost učinit úkon ve stanovené lhůtě. Účastník je dle § 41 odst. 2 správního řádu oprávněn po odpadnutí překážky učinit úkon, přestože zákonem stanovená lhůta marně uplynula. Avšak zároveň s tímto úkonem musí požádat o prominutí zmeškání právě této lhůty, má tak zároveň povinnost vyrozumět správní orgán o existenci překážky. Soud má za to, že žádost o prominutí zmeškání lhůty nevyžaduje výslovnou formulaci. Postačí, pokud je v podání uvedena existence překážky pro jeho provedení. Žalobce v odvolání ze dne 3. 3. 2018 neuvedl, že by zde byly dány skutečnosti (jeho zdravotní stav), které by mu bránily podat odvolání včas v 15 denní odvolací lhůtě (§ 83 odst. 1 správního řádu), o které byl žalobce řádně poučen v rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobce nepožádal o prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání, proto žalovaný nebyl oprávněn posuzovat více než prosté uplynutí doby k podání odvolání. Soud tudíž není oprávněn posuzovat, zda zdravotní stav žalobce mu objektivně bránil podat včas odvolání, neboť žalobce k takovému postupu nevytvořil procesní podmínky, neboť neinicioval řízení o navrácení v předešlý čas podle § 41 správního řádu.
6. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
7. Soud nevyhověl žádosti žalobce o odročení jednání z důvodu kolize jeho právního zástupce z vícero důvodů. Žádost o odročení jednání den před jednáním z důvodu kolize u účastníka, který byl o jednání vyrozuměn 3 týdny předem, není včasnou žádostí o odročení jednání. Přičemž včasnost žádosti je jednou z podmínek pro vyhovění. Změna právního zastoupení před jednáním jde obvykle k tíži účastníka, zejména pokud soud

žalobce již dne 16. 3. 2020 vyzval k předložení plné moci pro téhož advokáta. Žádost o odročení jednání proto nebyla důvodná. Hlavním důvodem nevyhovění však byl stav správní věci. Jak již soud sdělil žalobci dne 16. 3. 2020, rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 4. 2018, č. j. MPSV-2018/66478-911, bylo zrušeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením TP. Odvolání žalobce bylo sice pro opožděnost zamítnuto, ale na základě podnětu žalovaného bylo v přezkumné řízení rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a věc vrácena k novému posouzení. Takto bylo sice rozhodnuto tentýž den, jako byla podána žaloba, avšak rozhodnutí v přezkumném řízení nabylo právní moci teprve 10. 4. 2018, tedy po podání žaloby, tudíž soud žalobu neodmítl pro nedostatek podmínek řízení – absence žalobou napadeného rozhodnutí ke dni podání žaloby. Soud pomíjí, že bylo zrušeno pouze rozhodnutí I. stupně. Zároveň pouhým zrušením rozhodnutím nebyl žalobce uspokojen, neboť tímto nebylo vyhověno jeho žádosti. K dotazu soudu žalovaný sdělil, že dosud nebylo rozhodnuto o žádosti žalobce z důvodu probíhajícího řízení. Soudní řízení je tak dle správního orgánu I. st. překážkou pro vydání nového rozhodnutí, přestože postačilo soud požádat o zaslání správního spisu, jak se obvykle stává např. u věcí starobního důchodu. Pokud existence soudního řízení brání novému posouzení žádosti žalobce, přičemž žalovaný správnímu orgánu I. st., resp. posudkové lékařce výslovně vytknul nedostatečné zohlednění zdravotního stavu žalobce, nebyl důvod odročit jednání a nadále bránit v novém posouzení zdravotního stavu žalobce.

8. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 17. 6. 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. T.

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. T.